

Užaljena kozica.

Kozica — mekeké —
le dvigni zdaj pšté!
Gremò na ravno polje,
da bomo dobre volje!

Gredó naprej, gredó,
tako jim je lepó;
po grmu deček seže
in šibo si ureže.

Ves srečen in vesel
ne ve, kaj bi počel,
brez slobe, po krivici
zamahne po kozici.

Plak dečku je obrax,
proseč je njemu glas:
„Oprosti! Kar je bilo,
ni se nalašč zgodilo!“

Živalca se upre,
oko vprašaje zre:
„Kaj li sem zagrešila,
da sem tepe na bila?“

Prijazno spet nato
živalci zre oko —
gredó na ravno polje
in vsi so dobre volje.

E. Gangl.